

بررسی اثرات نوسان قیمت نفت بر رفاه خانوارها در دهک‌های مختلف درآمدی: رهیافت مدل تعادل عمومی قابل محاسبه

محمد حسن‌زاده^۱

حسین صادقی^۲

علی یوسفی^۳

بهرام سحابی^۴

علی قنبری^۵

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۳/۱۰ تاریخ دریافت: ۱۳۹۰/۷/۲۴

چکیده

در این مطالعه، اثرات نوسان قیمت نفت بر رفاه خانوارها در دهک‌های مختلف درآمدی مورد بررسی قرار گرفته است. با توجه به قابلیت‌های مدل تعادل عمومی قابل محاسبه نسبت به مدل‌های تک معادله‌ای، این روش انتخاب، و همچنین از معیار تعییرات معادل (EV) به منظور ارزیابی تعییرات رفاه خانوارها استفاده شده است.

نتایج نشان می‌دهد که اثر نوسانات قیمت نفت بر درآمد، هزینه و رفاه خانوارهای شهری، بیشتر از خانوارهای روستایی بوده و به عبارتی، واستگی درآمد خانوارهای شهری به قیمت نفت، بیش از خانوارهای روستایی است.

همچنین افزایش قیمت نفت نسبت به کاهش آن، تأثیر بیشتری بر رفاه، درآمد و هزینه خانوارها دارد. نسبت EV به کل مخارج برای ثروتمندان و فقرا تقریباً یکسان است که نشان می‌دهد با کاهش قیمت نفت، فشار یکسانی به فقرا و ثروتمندان وارد می‌شود.

واژگان کلیدی: نوسان قیمت نفت، مدل تعادل عمومی قابل محاسبه، رفاه خانوارها در دهک‌های مختلف درآمدی.

طبقه‌بندی JEL: C68, D58, L72

Email: m_h_ma@yahoo.com

۱. عضو هیات علمی دانشگاه محقق اردبیلی (مسئول مکاتبات)

Email: dr.hosseinsadeghi@yahoo.com

۲. عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

Email: yousefia601@yahoo.com

۳. عضو هیات علمی دانشگاه صنعتی اصفهان

Email: sahabi_b@modares.ac.ir

۴. عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

Email: ghanbari.ali@modares.ac.ir

۵. عضو هیات علمی دانشگاه تربیت مدرس

مقدمه

درآمدهای نفتی، مهمترین منبع تأمین ارز در کشورهای صادرکننده نفت است. این درآمدها نقش بسزایی در سطح فعالیت سایر بخش‌های اقتصادی دارد. وابستگی بخش‌های کشاورزی و صنعتی کشورهای صادرکننده نفت به درآمدهای ارزی حاصل از نفت باعث شده است که هرگونه نوسان در قیمت نفت و درآمدهای نفتی، کل اقتصاد را با نوسان جدی مواجه سازد. از سوی دیگر، در کشورهای نفت‌خیز، بخش قابل توجهی از هزینه‌های دولت از طریق درآمدهای نفت تأمین مالی می‌شود. لذا افزایش قیمت نفت باعث افزایش یکباره هزینه‌های دولت می‌شود و کاهش قیمت نفت، کسری بودجه قابل توجهی را ایجاد می‌کند.

بر این اساس، قیمت نفت و درآمدهای نفتی از متغیرهای اثرگذار در کشورهای صادرکننده نفت است. این متغیر به صورت مستقیم و غیر مستقیم، درآمد، هزینه و رفاه خانوارها را تحت تأثیر قرار می‌دهد و در گسترش فقر و تحوه توزیع درآمد، تأثیر قابل توجهی دارد.

مطالعات قابل توجهی در ایران و سایر کشورها در خصوص اثرگذاری نفت بر اقتصاد کشورها انجام شده است. ابریشمی و همکاران (۱۳۸۷)، فلاحتی و پیغمبری (۱۳۸۶)، هادیان و پارسا (۱۳۸۵)، طیب‌نیا و قاسمی (۱۳۸۵)، مهرآرا و نیکی اسکوئی (۱۳۸۵)، متولی و فولادی (۱۳۸۳)، شافع (۱۳۸۴)، پاسبان (۱۳۸۳)، سرزعیم (۱۳۸۱) و یدالله‌زاده طبری (۱۳۷۱) در ایران به بررسی تأثیرات قیمت نفت بر برخی از متغیرهای کلان اقتصادی پرداخته‌اند.

در بیشتر این مطالعات، از مدل‌های تکمعادله‌ای استفاده شده و متغیر مورد بررسی، تولید ناخالص داخلی و رشد اقتصادی بوده است. مطالعات فراوانی نیز در کشورهای دیگر انجام شده که در بیشتر این مطالعات تأثیر نوسان قیمت نفت بر متغیرهای کلان اقتصادی کشورهای واردکننده نفت مورد توجه قرار گرفته است. از جمله این مطالعات، کانگ و همکاران (2009)، (kang et al., 2009)، کولوگنی و مانرا (Cologni & Manera, 2008)، جیمنز و سانچز (Jimenez & Sanchez, 2005)، کونادو و گراسیا (Reyes & Raguindin, 2005)، ریز و راگوایندین (Cunado & Gracia, 2005)، ریز و راگوایندین (Reyes & Raguindin, 2005)، ریز و راگوایندین (Reyes & Raguindin, 2005) و ... می‌باشد.

با توجه به اینکه اکثر این مطالعات از مدل‌های تکمعادله‌ای اقتصادسنجی استفاده کرده و لذا تأثیر قیمت نفت را بر متغیرهای کلان اقتصادی مورد توجه قرار داده‌اند و اهدافی مانند توزیع درآمد و سطح رفاه خانوارها کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

در این مقاله، از رهیافت مدل تعادل عمومی بهره گرفته شده تا تأثیر نوسان قیمت نفت بر رفاه خانوارهای شهری و روستایی در دهک‌های درآمدی مورد بررسی قرار گیرد. به منظور بررسی دقیق‌تر تأثیر قیمت نفت بر رفاه خانوارها در چارچوب مدل تعادل عمومی، معیار تغییرات معادل

(EV) محاسبه شده و بر این اساس، تأثیر کاهش یا افزایش قیمت نفت بر تغییرات رفاه در هر دهک درآمدی محاسبه شده است. به منظور بررسی موضوع فوق، در بخش بعدی مقاله، مبانی نظری و ادبیات موضوع ارائه می‌شود. سپس چارچوب مدل تعادل عمومی برای بررسی اثرات رفاهی تغییر قیمت نفت ارائه می‌شود. همچنین در این بخش نحوه محاسبه معیار تغییرات معادل در چارچوب مدل تعادل عمومی قابل محاسبه ارائه شده است. سپس تحت سناریوهای مختلف با تغییر قیمت نفت معیار تغییرات معادل محاسبه می‌شود تا تغییر رفاه خانوارهای مختلف شهری و روستایی بررسی و تحلیل شود. در بخش پایانی، خلاصه و نتیجه‌گیری ارائه شده است.

مبانی نظری

پس از رکود اقتصادی ناشی از قیمت نفت در ۱۹۷۰، بررسی اثرات نوسان قیمت نفت و میزان اثرگذاری آن بر اقتصاد کشورها مورد توجه اقتصاددانان قرار گرفت و مطالعات وسیعی در این زمینه انجام شد. قیمت نفت از طریق مکانیزم‌های متفاوتی بر کشورهای صادرکننده و واردکننده نفت اثرگذار است. در کشورهای واردکننده نفت، نفت به عنوان نهاده تولید عمل می‌کند (دلاوری و همکاران، ۱۳۸۷). با افزایش قیمت نفت و گرانتر شدن نهاده تولید و در نتیجه، اثر منفی بر طرف عرضه اقتصاد، عرضه کاهش می‌یابد. انتقال به سمت چپ منحنی عرضه موجب افزایش سطح عمومی قیمت‌ها (تورم) و کاهش سطح تولید (رکود) می‌شود و ممکن است منجر به ایجاد پدیده رکود تورمی شود. از سوی دیگر، کاهش قیمت نفت از طریق شوک مثبت عرضه بر اقتصاد اثر می‌گذارد و در جهت افزایش تولید و کاهش قیمت عمل می‌کند.

در مطالعات انجام شده برای کشورهای صادرکننده نفت، بیماری هلندی به عنوان مهمترین مبنای نظری در این زمینه محسوب می‌شود (مهرآرا و نیکی اسکوئی، ۱۳۸۵).

بر اساس پدیده بیماری هلندی، چنانچه اقتصاد با افزایش ناگهانی در قیمت صادراتی کالاهای اولیه (مانند نفت خام) روبرو شود، این امر به افزایش درآمد و به تبع آن، افزایش تقاضای داخلی منجر می‌شود. واکنش اصلی اقتصاد در برابر این تکانه، افزایش تقاضای نیروی کار و به دنبال آن، افزایش دستمزدها است. با توجه به اینکه قیمت محصولات در بخش قابل تجارت بروزنا فرض می‌شود، تنها قیمت محصولات در بخش غیر قابل تجارت افزایش می‌یابد، لذا افزایش دستمزدها، سود بخش‌های صادراتی را کاهش می‌دهد و در نهایت، تأثیر ناشی از تکانه‌ی ناگهانی قیمت نفت به کاهش ارزش پول و افزایش نرخ ارز واقعی منجر می‌شود. این امر کاهش رقابت‌پذیری کشور در عرصه بین‌المللی را به دنبال می‌آورد و در نهایت، سبب کاهش تولیدات در بخش‌های اقتصادی قابل تجارت شده و ارزش افزوده در این بخش‌ها را کاهش می‌دهد (عباسیان و همکاران، ۱۳۸۶).

بر اساس نظریه‌های تجارت بین‌الملل، کشورهای در حال توسعه به دلیل برخورداری از مزیت نسبی و فراوانی نهاده‌های تولید، از تخصص‌های اولیه اقتصادی بهره‌مند شده‌اند، همچنین وفور نهاده‌ها در این کشورها، ورود سرمایه‌گذاری‌های خارجی را توجیه کرده است. در همین حال، برخی از اقتصاددانان توسعه، تخصص‌گرایی بین‌المللی را به دلیل واستگی شدید اقتصاد به کالاهای صادراتی خام، مورد انتقاد قرار می‌دهند. این گروه معتقدند که تخصص‌گرایی بین‌المللی در صدور کالا برای یک کشور منجر به واستگی شدید اقتصاد آن کشور به درآمدهای صادراتی شده و به دلیل غیر قابل پیش‌بینی و بروناز بودن قیمت کالاهای صادراتی خام و نوسانات شدید قیمت آنها، درآمدهای صادراتی نیز دستخوش بی‌ثباتی می‌شود. که این امر، اثرات منفی بر کل اقتصاد خواهد داشت (بهبودی و همکاران، ۱۳۸۸).

در کشورهای صادرکننده نفت، درآمدهای نفتی به عنوان مهمترین بخش صادرات محسوب می‌شود و با کاهش قیمت نفت، صادرات کاهش می‌یابد و بر روی تولید ناخالص داخلی اثر می‌گذارد. از سوی دیگر، درآمدهای نفتی بر سایر اجزای تولید ناخالص داخلی اثر گذاشته و موجب کاهش یا افزایش آنها می‌شود. در این کشورها، درآمد نفتی مهمترین منبع تأمین هزینه‌های دولت است (متولسلی و فولادی، ۱۳۸۵). هرگونه تغییر در قیمت نفت، درآمد و در نتیجه، هزینه‌های دولت را متأثر می‌کند و تقاضای کل را کاهش یا افزایش می‌دهد. این تغییرات، درآمد و هزینه بنگاه‌ها و خانوارها را تحت تأثیر قرار داده و در نتیجه، سطح رفاه آنها را متأثر می‌سازد.

با توجه به مطالعات انجام شده (Ferreira & Keely, 1999; Ferreira et al., 1999; Lustig & Walton, 1998) می‌توان مهمترین کانال‌های انتقال شوک‌های خارجی (از جمله شوک نفتی) به خانوارها را به قرار زیر برشمود:

- تغییر در قیمت‌های نسبی: این تغییر، سوددهی بخش‌های مختلف اقتصادی را تغییر داده و در نتیجه، اشتغال و دستمزدهای واقعی تغییر می‌کند. همچنین خانوارها در نتیجه تغییر قیمت کالاهای مصرفی تحت تأثیر قرار می‌گیرند.
- تغییر تقاضای نیروی کار: این تغییر، سطح اشتغال را متأثر می‌کند و سطح دستمزدها در بخش‌های اقتصادی تغییر می‌کند.
- تغییر سوددهی دارایی‌های فیزیکی و سرمایه: این تغییر، می‌تواند نرخ پس‌انداز خانوارها را تغییر دهد و لذا توانایی خانوارها در مواجهه با شوک‌ها کاهش می‌یابد.
- انتقالات و مخارج دولت: تغییر در هزینه‌های دولتی می‌تواند تقاضای نیروی کار، قیمت‌های نسبی، انتقالات مستقیم و ارائه کالاهای عمومی را تحت تأثیر قرار دهد.

در چارچوب مدل تعادل عمومی، شوک‌های خارجی از طریق کanal‌های مذکور، درآمد و هزینه خانوارها را متاثر ساخته و در نتیجه، سطح رفاه خانوارها در دهکهای مختلف درآمدی در مناطق شهری و روستایی تغییر می‌کند.

مطالعات انجام شده

مطالعات انجام شده در خصوص اثر شوک‌های نفتی را می‌توان به دو گروه تقسیم کرد. مطالعاتی که بر روی کشورهای وارد کننده نفت صورت گرفته و مطالعاتی که برای کشورهای صادر کننده نفت انجام شده است. در گروه اول، ابریشمی و همکاران (۱۳۸۷)، فلاحتی و پیغمبری (۱۳۸۶)، جیمنز و سانچز (Jimenez & Sanchez, 2005) اثر شوک‌های نفتی را بر روی کشورهای OECD مورد بررسی قرار داده‌اند. از دیگر مطالعات انجام شده در این گروه می‌توان به کولنگی و مانرا (Reyes & Raguindin, 2005)، ریز و راگوایندین (Colongi & Manera, 2008)، همیلتون (Hamilton, 1983)، ساندراین و مگنون (Sandrine & Mignon, 2008) و مرشد و پیتاپی (Morshed & Pitafi, 2010) اشاره کرد.

در اکثر این مطالعات، اثر منفی شوک افزایش قیمت نفت بر اقتصاد داخلی کشورهای وارد کننده نفت مورد تأیید قرار گرفته است.

در مطالعات انجام شده توسط میگوئل و همکاران (Miguel et al., 2003)، اونالمیس و همکاران (Unalmis et al., 2008)، دسوس (Dessus, 2008) و کافمن (Coffman, 2010)، اثرات رفاهی شوک‌های نفتی مورد بررسی قرار گرفته است. نتیجه این مطالعات نشان می‌دهد که شوک‌های ناشی از افزایش قیمت جهانی نفت مجرّب کاهش رفاه کشورهای وارد کننده نفت می‌شود.

در گروه دوم از مطالعات، بررسی فرزانگان و مارکواردت (Farzanegan & Markwardt, 2009) برای اقتصاد ایران در زمینه تأثیر شوک‌های نفتی بر برخی متغیرهای کلان اقتصادی انجام شده که تجزیه و تحلیل آنها مؤید این موضوع است که در اقتصاد ایران بیماری هلندی اتفاق می‌افتد و همچنین بین تغییرات مثبت قیمت نفت و رشد بخش صنعت ارتباط مستقیم وجود دارد. آنها تأثیر شوک‌های نفتی بر تولید ناخالص داخلی سرانه، نرخ ارز واقعی، تورم، واردات و مخارج مصرفی عمومی را نیز بررسی کرده‌اند. بر اساس این مطالعه، شوک‌های مثبت نفتی موجب بالارفتن نرخ ارز مؤثر واقعی، کاهش قیمت کالاهای وارداتی و افزایش قیمت کالاهای صادراتی می‌شود. در مقابل، شوک‌های منفی نفتی، نرخ ارز مؤثر واقعی را کاهش داده و موجب افزایش قیمت کالاهای وارداتی

می‌شود و در نهایت، سطح تولید واقعی به شدت کاهش می‌یابد. لذا اثرات تورمی ناشی از شوک‌های منفی بسیار زیاد است (برگرفته از دلاوری و همکاران، ۱۳۸۷).

نتیجه پژوهش انجام شده توسط مهرآرا (Mehrara, 2008) برای کشورهای صادرکننده نفت نشان می‌دهد که در این کشورها شوک‌های منفی نفتی اثرات منفی بر رشد اقتصادی بر جای می‌گذارد؛ در حالی که شوک‌های مثبت نفتی تأثیر محدودی بر رشد اقتصادی این گروه از کشورها دارد.

هادیان و پارسا (۱۳۸۵) تأثیر شوک‌های نفتی را بر تولید ناخالص داخلی، سطح عمومی قیمت‌ها و سطح اشتغال در ایران بررسی نموده و نتیجه‌گیری کرده‌اند که یکی از دلایل اصلی نوسانات در این متغیرها تکانه‌های نفتی است.

در پژوهش انجام شده توسط طیب‌نیا و قاسمی (۱۳۸۵) با استفاده از داده‌های فصلی سالهای ۱۳۵۰ تا ۱۳۸۲، این فرضیه که شوک‌های نفتی تأثیر معنی‌داری بر ایجاد ادوار تجاری داشته، پذیرفته شده است.

مهرآرا و نیکی اسکویی (۱۳۸۵)، تأثیر تکانه‌های نفتی را در ایران و چند کشور صادرکننده نفت مورد بررسی قرار دادند. بررسی آنها با استفاده از داده‌های سالانه ۱۹۶۰ تا ۲۰۰۳، تکانه‌های نفتی را به عنوان مهمترین عامل نوسانات تولید ناخالص داخلی کشورهای ایران و عربستان تلقی می‌کند. متولی و فولادی (۱۳۸۵) با استفاده از مدل تعادل عمومی محاسبه‌پذیر، به بررسی موضوع پرداختند. بر اساس این بررسی، شوک‌های قیمتی مثبت نفتی موجب افزایش تولید ناخالص داخلی و اجزای آن می‌شود.

بررسی شافع (۱۳۸۴) نشان می‌دهد که افزایش قیمت نفت موجب رونق اقتصادی کشورهای در حال توسعه صادرکننده نفت و رکود اقتصادی کشورهای درحال توسعه واردکننده نفت می‌شود. بر اساس این بررسی، میان قیمت نفت و تولید ناخالص داخلی در کشورهای توسعه یافته و کشورهای در حال توسعه وارد کننده نفت رابطه متقارن وجود دارد اما این رابطه، برای کشورهای در حال توسعه صادرکننده نفت نامتقارن است.

سرزعیم (۱۳۸۱) اثرگذاری شوک‌های نفتی بر تولید ناخالص داخلی و تورم را بررسی کرده و نتیجه می‌گیرد که تولید ناخالص داخلی در مقابل شوک‌های مثبت و منفی نفتی، عکس‌العمل نامتقارنی دارد.

در بررسی پاسبان (۱۳۸۳)، تأثیر شوک‌های نفتی بر تولید بخش کشاورزی مد نظر قرار گرفته است. این بررسی نشان می‌دهد که افزایش درآمدهای نفتی موجب کاهش تولید در بخش کشاورزی می‌شود.

برومنت و همکاران (Berument, 2010)، تأثیر شوک‌های نفتی را در کشورهای خاورمیانه و شمال افريقا بررسی نموده‌اند. بر اساس اين بررسی که با استفاده از مدل خودرگرسیون برداری انجام شده، افزایش قيمت نفت تأثیر مثبت و معنی‌داری بر توليد کشورهای الجزاير، ايران، عراق، كويت، ليبى، عمان، قطر، سوريا و امارات متعدد عربى دارد؛ در حالى که اين شوك بر توليد کشورهای بحرین، جيوبوتى، مصر، فلسطين اشغالى (اسرائيل)، اردن، مراكش و تونس، تأثیر معنی‌داری ندارد.

بررسی اين مطالعات نشان مى‌دهد که بيشتر مطالعات انجام شده تأثیر شوک‌های نفتی را بر تولید مرور کرده و اگرچه برخى مطالعات با استفاده از مدل تعادل عمومى بر اثرات توزيعى شوک‌های خارجى توجه نموده‌اند، اما مطالعات در اين زمينه بخصوص برای کشورهای صادرکننده نفت، بسيار محدود است. همچنان در مطالعات انجام شده برای ايران، اثرات رفاهى ناشی از تکانه‌های نفتی بررسی نشده است.

مزيت اين مطالعه نسبت به مطالعات پيشين، اين است که از مدل تعادل عمومى استفاده شده که اين امكان را فراهم مى‌سازد تا جريان‌های داخلی درآمدها و مخارج در يك اقتصاد در نظر گرفته شود و برای بررسی اثرات رفاهی شوک‌های نفتی با محاسبه معيار تغييرات معادل، تغييرات رفاه در گروههای مختلف درآمدی تحت سناريوهای مختلف به صورت دقيقتری محاسبه شود. در بخش معرفی مدل، توضيحات بيشتری در خصوص مزيت مدل، تعادل عمومى نسبت به مدل‌های تک معادله‌ای ارائه می‌شود.

روش تحقیق، مدل و داده‌ها

اساساً يكى از مهمترین کاربرد مدل تعادل عمومى، برآورد اثرات شوک‌های بيرونی بر اقتصاد يك کشور است. اين شوک‌ها مى‌تواند سياست‌هایی باشد که تصمیم‌گیرندگان اقتصادی کشور در صدد اجرای آن هستند یا شوک‌هایی هستند که از اقتصاد جهانی بر اقتصاد کشور تحمل می‌شود(Dervis et al., 1982). مدل تعادل عمومى قابل محاسبه با در نظر گرفتن جريان‌های داخلی درآمدها و مخارج در يك اقتصاد، برآوردهای دقيقتری را از اثرات شوک‌های بيرونی به سیستم ارائه مى‌دهد. با توجه به ماهیت موضوع اين مقاله که در واقع اثر شوک‌های ناشی از تغييرات قيمت جهانی نفت را مورد بررسی قرار مى‌دهد، استفاده از مدل تعادل عمومى قابل محاسبه، داراي مزيت مى‌باشد.

روش تعادل عمومى در مقابل تعادل جزئی، مزايا و معابيي دارد که به نظر مى‌رسد مزاياي آن بيشتر است و به همين دليل در دهه اخير، تلاش قابل توجهى صورت گرفته تا تأثیر سياست‌های

اقتصادی در یک مدل تعادل عمومی محاسباتی مورد بررسی قرار گیرد. مدل‌های تعادل عمومی از این جهت که در ارزیابی سیاست‌ها و برنامه‌های مختلف اقتصادی، نحوه تعاملات و ارتباطات فعالیت‌های مختلف اقتصادی و نهادهای مختلف موجود در جامعه را در بازارهای مختلف اعم از کالاها و خدمات، بازار نیروی کار و دنیای خارج در اشکال مناسب خطی و غیرخطی در نظر می‌گیرند، لذ از قابلیت بالایی در پیش بینی اثرات ناشی از اجرای سیاست‌ها و شوک‌های مختلف اقتصادی - اجتماعی برخوردار است (برقی اسکویی، ۱۳۸۷).

در این الگو، تولید با استفاده از کالاها و خدمات واسطه و ترکیب آن با عوامل اولیه تولید که توسط خانوارها ارائه می‌گردد، صورت می‌گیرد. خانوارها نیز درآمد حاصل از فروش عوامل تولیدی را بعد از کسر مالیات توسط دولت، مصرف و یا پسانداز می‌کنند. نهاد دولت در این الگو، درآمد خود را از طریق مالیات‌های مستقیم (دریافتی از خانوارها) و یا مالیات غیرمستقیم و پرداخت‌های انتقالی خارجی‌ها تأمین می‌نماید و این درآمدها را یا مصرف نموده و یا اینکه به صورت پسانداز دولتی (مازاد بودجه) در اختیار بازار سرمایه قرار می‌دهند. بازار سرمایه نیز با استفاده از منابع پسانداز خصوصی و دولتی و پساندازهای خارجی، اقدام به سرمایه‌گذاری در کالاها و خدمات مختلف می‌نماید. همچنین لازم به ذکر است که در این الگو، بازار کالاها و خدمات در تعامل با دنیای خارج می‌باشد، به نحوی که به آن کالا و خدمات وارد و از آن کالا و خدمات صادر می‌شود (همان).

در مدل‌های تعادل عمومی به صورت کلی، معادلات به سه بخش تقسیم می‌شوند: سود صفر در کلیه بخش‌ها، تعادل در بازار کالا و نهاده، تعادل در درآمد و هزینه. این روش بر اساس نظریه اقتصاددانان نئوکلاسیک رشد و توسعه یافته است (Powell, 1997).

در این مقاله، از مدل تعادل عمومی استاندارد که توسط لافقرن و دیگران در مؤسسه تحقیقات بین‌المللی سیاست غذایی طراحی گردیده، استفاده شده است^۱ (Lofgren, Harris and Robinson, 2002). از مزیت‌های این مدل، توجه به ویژگی کشورهای در حال توسعه است. این مدل، به گونه‌ای طراحی شده که برخی تفاوت‌های کشورهای در حال توسعه با کشورهای توسعه یافته در نظر گرفته شده و این امکان را فراهم نموده که مدل تعادل عمومی برای کشورهای در حال توسعه، کاربردی‌تر شود. این مدل برگرفته از مدلی است که توسط درویس و همکاران طراحی شده است (Dervis, 1982).

چارچوب این مدل با جزئیات کامل در کارهای لافقرن و درویس بیان شده است.

در تحقیق حاضر، معادلات مدل در چهار بلوک تقسیم‌بندی شده است که شامل بلوک تولید،

بلوک نهادها، بلوک قیمت و بلوک قیود (محدودیت‌ها) می‌باشد.

۱. لازم است از زحمات اقای لافقرن و همکارانشان که در بخش‌های مختلف به کارگیری مدل تعادل عمومی استاندارد ما را پاری نمودند، تشکر و قدردانی نمایم.

با تغییر در قیمت جهانی نفت، قیمت نفت صادراتی بر اساس رابطه زیر تغییر می‌کند:

$$PE_c = (1 - te_c) \cdot EXR \cdot pwe_c \quad c \in CE \quad \text{معادله ۱:}$$

با تغییر قیمت صادراتی نفت، با توجه به معادلات بلوک تولید تقاضا برای عوامل تولید بر اساس

رابطه زیر تغییر می‌یابد:

معادله ۲:

$$WF_f \cdot WFDIST_{f\alpha} = \frac{\alpha_{fa} \cdot PVA_a \cdot QA_\alpha}{QF_{f\alpha}} \quad f \in F, \quad a \in A$$

لذا درآمد عوامل تولید که به صورت زیر به دست می‌آید، تغییر خواهد کرد:

$$YF_{hf} = shry_{hf} \cdot \sum_{a \in A} WF_f \cdot WFDIST_{f\alpha} \cdot QF_{f\alpha} \quad h \in H, f \in F \quad \text{معادله ۳:}$$

و منجر به تغییر درآمد خانوار می‌شود که با استفاده از رابطه زیر محاسبه می‌گردد.

$$YH_h = \sum_{f \in F} YF_{hf} + tr_{h, gov} + tr_{h, ent} + EXR \cdot tr_{h, row} \quad h \in H \quad \text{معادله ۴:}$$

در میان نهادهای داخلی غیر دولتی، نهاد خانوار، کالا تقاضا می‌کند. تقاضای مصرفی خانوار، پس از کسر مالیات و پس‌انداز، به صورت معادله ۵ تعریف می‌شود.

معادله ۵:

$$QH_{ch} = \frac{\beta_{ch} \cdot (1 - mps_h) \cdot (1 - ty_h) \cdot YH_h}{PQ_c} \quad c \in C, h \in H$$

همانگونه که بیان شد، نهاد دولت نیز به صورت مستقیم و غیر مستقیم نهاد خانوار را تحت تأثیر قرار می‌دهد. مخارج و درآمد دولت به صورت معادلات ۶ و ۷ خواهد بود.

معادله ۶:

$$YG = \sum_{h \in H} ty_h + tr_{gov, ent} + shry_{gov, f} \cdot \sum_{a \in A} WF_f \cdot WFDIST_{f\alpha} \cdot QF_{f\alpha} \Big|_{f: cap \subset F} + \\ \sum_{c \in C} tq_c (PD_c \cdot QD_c + PM_c \cdot QM_c) + \sum_{c \in CM} tm_c EXR \cdot pwm_c \cdot QM_c + \sum_{c \in CE} te_c EXR \cdot pwe_c \cdot QE_c$$

$$EG = \sum_{h \in H} tr_{h, gov} + \sum_{c \in C} PQ_c qg_c \quad \text{معادله ۷:}$$

یکی از موضوعات اساسی در مدل‌های تعادل عمومی، نحوه بستن مدل است. انتخاب مناسب میان قواعد مختلف بستن مدل به نوع تجزیه و تحلیل بستگی دارد. با توجه به اینکه، مدل استاندارد، مدل یکدوره‌ای^۱ است، حالت پسانداز خارجی ثابت، سرمایه‌گذای ثابت و مصرف واقعی ثابت دولت برای شبیه‌سازی‌های مناسب خواهد بود که اثر رفاهی سیاست‌های مختلف مورد بررسی قرار می‌گیرد. در ادبیات بستن مدل، این حالت بستن مدل به بستن جوهانسون^۲ معروف است (Johansen, 1960).

بستن مدل به این صورت از منحرف کردن اثرات رفاهی شوک خارجی جلوگیری می‌کند. زمانی که پسانداز خارجی و سرمایه‌گذاری واقعی در مدل یک دوره‌ای متغیر در نظر گرفته می‌شود (با فرض ثابت بودن سایر شرایط)، در حالت شبیه‌سازی، افزایش در پسانداز خارجی و کاهش سرمایه‌گذاری، رفاه خانوار را افزایش می‌دهد (و یا بر عکس کاهش در پسانداز خارجی و افزایش سرمایه‌گذاری) و موجب دستیابی به نتایج گمراه‌کننده در زمینه تغییرات رفاه می‌شود. نتایج به این دلیل اشتباه و گمراه‌کننده است که این تجزیه و تحلیل کاهش رفاه در دوره‌های بعدی در نتیجه بدھی بالای خارجی و ذخیره اندک سرمایه را لحظه نمی‌کند. در خصوص مصرف دولت، مدل اثرات رفاهی مستقیم و غیر مستقیم تغییر مصرف دولت را لحظه نمی‌کند که برای جلوگیری از نتایج گمراه‌کننده، بهتر است که در تجزیه و تحلیل رفاه این متغیر نیز ثابت در نظر گرفته شود. با توجه به هدف این مقاله از شرط بستن مدل به روش جوهانسون استفاده شده است.

در این مقاله، از ماتریس حسابداری اجتماعی ایران برای سال ۱۳۸۰ استفاده شده است. با توجه به هدف مقاله، نهاد خانوار به ۲۰ نهاد (ده دهک درآمدی در منطقه شهری و ده دهک درآمدی در منطقه روستایی) تقسیم شده است. ماتریس حسابداری اجتماعی به کار رفته در مطالعه شامل ۴ فعالیت، ۴ کالا، ۲ نوع عامل تولید و ۲۲ نهاد می‌باشد^۳ (سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور، ۱۳۸۴).

1. Single-Period Model

2. Johansen Closure

3. کالاها و فعالیتها شامل کشاورزی، صنعت، خدمات و نفت می‌باشد. عامل تولید شامل نیروی کار و سرمایه می‌باشد.

نهادها شامل ۱۰ خانوار شهری، ۱۰ خانوار روستایی، بنگاهها و نهاد دولت است.

محاسبه معیار تغییرات معادل در مدل تعادل عمومی

عموماً مدل‌های تعادل عمومی با این هدف به کار می‌روند تا از طریق مقایسه تعادل ثانویه (تعادل پس از اعمال سیاست یا پس از تأثیرگذاری شوک خارجی) و تعادل اولیه (تعادل پیش از اعمال سیاست) تجزیه و تحلیلی ارائه نمایند. در فرایند محاسبه تعادل ثانویه، اطلاعات مربوط به قیمت‌ها، مقادیر، سطح مطلوبیت مصرف‌کنند، استخدام عوامل تولید توسط فعالیت‌ها و دیگر مشخصه‌های مربوط به تعادل ثانویه، (یا تعادل مشاهده نشده) محاسبه می‌شود. لذا امکان محاسبه تغییرات رفاه در دو حالت فراهم می‌شود (Shoven and Whalley, 1992).

شاخص‌های مختلفی وجود دارد که می‌توان با محاسبه آنها تغییرات رفاه را اندازه‌گیری کرد (Hicks, 1939). مهمترین این معیارها تغییرات معادل (EV) و تغییرات جبرانی (CV) است. اگرچه از هر دو معیار تغییرات معادل و تغییرات جبرانی می‌توان استفاده کرد اما همان گونه که مک‌کینزی (McKenzie, 1983) بیان می‌کند، زمانی که چندین تعادل جدید را با هم مقایسه می‌کنیم معیار تغییرات معادل، معیار مناسب‌تری است، چراکه در همه آنها تعادل اولیه مبنای محاسبه تغییرات رفاه قرار می‌گیرد.

معیار تغییرات معادل می‌تواند چنین تفسیر شود: مقداری از درآمد که اگر در حالت قبل از اجرای سیاست به مصرف‌کننده داده شود، همان تأثیری را بر رفاه مصرف‌کننده خواهد داشت که اگر سیاست اجرا می‌شد، به آن سطح از رفاه دست می‌یافت. اگر تغییرات معادل مثبت باشد، بدین مفهوم است که مصرف‌کننده، حالت پس از اجرای سیاست را به حالت قبل از اجرای سیاست ترجیح می‌دهد؛ زیرا مطلوبیت او در حالت دوم بیشتر است. تغییرات معادل را می‌توان به صورت زیر محاسبه کرد:

$$EV = E(U^N, P^0) - E(U^0, P^0)$$

معادله ۱۰:

حال این موضوع مطرح می‌شود که در چارچوب مدل تعادل عمومی قابل محاسبه، چگونه می‌توان این معیارها را محاسبه کرد.

از تابع مطلوبیت استون-گری برای بررسی رفتار مصرف‌کننده و محاسبه تغییرات رفاه استفاده می‌شود. فرض کنید که تقاضا برای کالای i , x_i باشد و p_i قیمت کالا و y درآمد پولی باشد. سیستم هزینه‌های خطی از طریق حداکثر کردن تابع مطلوبیت استون-گری با محدودیت بودجه به دست می‌آید.

$$\begin{aligned} \max : & U(x_1, x_2, \dots, x_n) = \pi(x_i - \gamma_i)^{\alpha_i} \\ \text{s.t.} & \sum_i p_i x_i = y \end{aligned}$$

معادله ۱۱:

به طوری که در آن $\sum_i \alpha_i < 1$ است. سیلبربرگ (Silberberg, 1990) نشان می‌دهد که تابع تقاضای مارشالی به صورت زیر خواهد بود:

$$x_i = \gamma_i + \left(\frac{\alpha_i}{p_i} \right) \left(y - \left(y - \sum_j p_j \gamma_j \right) \right), \quad j = 1, 2, \dots, n \quad \text{معادله ۱۲}$$

که در آن، γ_i حداقل معیشت است که این امکان را می‌دهد که پیش از اعمال ساختار ترجیحات تأمین شود. $\sum_j p_j \gamma_j$ است که به وسیله قیمت‌ها و مقدار حداقل معیشت محاسبه می‌شود. باقیمانده درآمد پس از کسر حداقل هزینه، درآمد مازاد^۳ نامیده می‌شود. درآمد مازاد بر اساس سهم نهایی (α_i) از بودجه به کالاهای اختصاص می‌یابد. با جایگزین کردن تابع تقاضای مارشالی در تابع مطلوبیت مستقیم، تابع مطلوبیت غیر مستقیم به دست می‌آید.

$$v(p, y) = \prod_i \left[\left(\frac{\alpha_i}{p_i} \right) \left(y - \sum_j p_j \gamma_j \right) \right]^{\alpha_i} \quad \text{معادله ۱۳}$$

که می‌توان آن را به صورت زیر نوشت:

$$v(p, y) = \alpha \frac{y - \sum_j p_j \gamma_j}{\prod_i p_i^{\alpha_i}} \quad \text{معادله ۱۴}$$

به طوری که $\alpha = \prod_i \alpha_i^{\alpha_i}$ است. این تابع مطلوبیت غیر مستقیم را می‌توان تحت عنوان هزینه‌های واقعی تفسیر کرد. درآمد اضافی به وسیله شاخص قیمت تعديل می‌شود (Deaton and Muellbauer, 1980).

$$\prod_i p_i^{\alpha_i} \quad \text{معادله ۱۵}$$

با استفاده از تابع مطلوبیت غیر مستقیم، می‌توان تابع هزینه را به صورت زیر نوشت:

$$e(p, u) = \left(\frac{v}{\alpha} \right) \prod_i p_i^{\alpha_i} + \sum_j p_j \gamma_j \quad \text{معادله ۱۶}$$

تابع جبرانی غیر مستقیم، به صورت زیر حاصل خواهد شد (Varian, 1984):

$$\mu(p^0; p^1, y^1) = e(p^0; v(p^1, y^1)) \quad \text{معادله ۱۷}$$

-
1. Floor
 2. Supernumerary

اینتابع اندازه‌گیری می‌کند که یک فرد در قیمت‌های p^0 چه مقدار پول لازم دارد تا به همان سطح مطلوبیتی برسد که وقتی با قیمت‌های p^1 و درآمد y^1 مواجه می‌شود، دارد. برای حالت سیستم هزینه خطی خواهیم داشت:

$$\mu(p^0; p^1, y^1) = \left[\frac{y^1 - \sum_j p_j^1 \gamma_j}{\prod_i p_i^{0\alpha_i}} \right] \prod_i p_i^{0\alpha_i} + \sum_j p_j^0 \gamma_j \quad \text{معادله ۱۸}$$

می‌توان از تابع جبرانی غیر مستقیم استفاده کرد تا تغییرات رفاه را با استفاده از تغییرات معادل در نتیجه حرکت از (p^0, y^0) به (p^1, y^1) به صورت زیر محاسبه کرد (Ibid).

$$EV = \mu(p^0; p^1, y^1) - y^0 \quad \text{معادله ۱۹}$$

معیار تغییرات معادل از قیمت‌های اولیه استفاده می‌نماید و این سؤال را مطرح می‌کند که چه مقدار تغییرات درآمدی در وضعیت فعلی معادل تغییرات انجام شده است (Ibid). در به کارگیری سیستم هزینه خطی از پارامتر فریش^۱ استفاده می‌شود (Frisch, 1950). پارامتر فریش، کشش هزینه‌ای مطلوبیت نهایی هزینه را اندازه‌گیری می‌کند و در سیستم هزینه خطی به صورت زیر محاسبه می‌شود (Dervis et al., 1982):

$$\phi = \frac{y}{y - \sum_j p_j \gamma_j} \quad \text{معادله ۲۰}$$

در کالیبره سازی مدل، سهم نهایی بودجه از طریق سهم متوسط به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$\alpha_i = \eta_i \beta_i \quad \text{معادله ۲۱}$$

که در آن η_i کشش درآمدی کالای i و β_i متوسط سهم بودجه است. حداقل معیشت به پارامترهای دیگر از طریق معادله زیر مرتبط می‌شود:

$$\gamma_i = x_i + \frac{\alpha_i y}{p_i \phi} \quad \text{معادله ۲۲}$$

برای برقراری شرط جمعی انگل^۲ لازم است:

1. Frisch Parametr

2. Engel aggregation condition

معادله ۲۳:

از آنجایی که مقدار η_i معمولاً بر اساس مطالعات قبلی و ادبیات موجود به دست می‌آید، لذا شرط فوق ممکن است تأمین نشود. بنابراین، کشش‌های درآمدی چنان تعديل می‌شوند که شرط جمعی انگل برقرار شود. در این مرحله از فرایند تعديل مقیاس زیر استفاده می‌شود:

$$\theta = \sum_i \left(\frac{\eta_i p_i x_i}{y} \right) \quad ; \quad \eta_i = \frac{\eta_i}{\theta} \quad \text{معادله ۲۴}$$

در این مقاله نیز محاسبه تغییرات رفاه با استفاده از معیار تغییرات معادل و با اضافه کردن برنامه مربوط به محاسبه تغییرات معادل به مدل تعادل عمومی، صورت گرفته است.

نتایج برآورد مدل تحت سناریوهای مختلف

در جدول ۱ اثر نوسان قیمت نفت بر درآمد خانوارها نشان داده شده است. نتایج نشان می‌دهد که با کاهش قیمت نفت در تمامی سناریوهای درآمد خانوارهای شهری بیش از خانوارهای روستایی کاهش می‌یابد. چنین الگویی در حالت افزایش قیمت نفت نیز وجود دارد. به عبارت دیگر، با افزایش قیمت نفت، خانوارهای مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی افزایش درآمد بیشتری را تجربه می‌کنند. این موضوع، نشان می‌دهد که درآمد تمامی دهکهای درآمدی مناطق شهری، وابستگی بیشتری به قیمت نفت و درآمدهای نفتی دارند. با نوسان قیمت نفت، میزان افزایش یا کاهش درآمد در دهکهای مختلف درآمدی اختلاف چندانی با یکدیگر ندارند. مقایسه حالت‌های افزایش و کاهش قیمت نفت نشان می‌دهد که افزایش قیمت نفت تأثیر بیشتری بر درآمد خانوارها نسبت به کاهش قیمت نفت دارد.

جدول ۱. تأثیر نوسان قیمت نفت بر درآمد خانوارها (درصد)

		تغییر ۵۰ درصدی		تغییر ۴۰ درصدی		تغییر ۳۰ درصدی		تغییر ۲۰ درصدی		تغییر ۱۰ درصدی		قیمت نفت خام
		کاهش		افزایش		کاهش		افزایش		کاهش		کاهش
	خانوارها	دھک اول	دھک دوم	دھک سوم	دھک چهارم	دھک پنجم	دھک ششم	دھک هفتم	دھک هشتم	دھک نهم	دھک دهم	دھک اول
۳/۱۲۸	-۲/۲۰۵	۲/۴۹۲	-۱/۹۶۹	۱/۸۵۰	-۱/۵۶۰	۱/۲۱۶	-۱/۰۸۹	۰/۵۹۷	-۰/۵۶۵			
۳/۱۲۲	-۲/۲۰۱	۲/۴۸۸	-۱/۹۶۵	۱/۸۴۷	-۱/۵۵۷	۱/۲۱۴	-۱/۰۸۷	۰/۵۹۶	-۰/۵۶۴			
۳/۱۲۱	-۲/۲۰۰	۲/۴۸۷	-۱/۹۶۴	۱/۸۴۶	-۱/۵۵۶	۱/۲۱۳	-۱/۰۸۶	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۴			
۳/۱۲۰	-۲/۲۰۹	۲/۴۸۶	-۱/۹۶۳	۱/۸۴۹	-۱/۵۵۶	۱/۲۱۳	-۱/۰۸۶	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۴			
۳/۱۲۹	-۲/۲۹۸	۲/۴۸۶	-۱/۹۶۳	۱/۸۴۵	-۱/۵۵۵	۱/۲۱۳	-۱/۰۸۶	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۴			
۳/۱۲۹	-۲/۲۹۸	۲/۴۸۵	-۱/۹۶۲	۱/۸۴۵	-۱/۵۵۵	۱/۲۱۳	-۱/۰۸۵	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۴			
۳/۱۲۸	-۲/۲۹۸	۲/۴۸۵	-۱/۹۶۲	۱/۸۴۵	-۱/۵۵۵	۱/۲۱۳	-۱/۰۸۵	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۳			
۳/۱۲۷	-۲/۲۹۷	۲/۴۸۴	-۱/۹۶۱	۱/۸۴۴	-۱/۵۵۵	۱/۲۱۲	-۱/۰۸۵	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۳			
۳/۱۲۷	-۲/۲۹۷	۲/۴۸۴	-۱/۹۶۱	۱/۸۴۴	-۱/۵۵۴	۱/۲۱۲	-۱/۰۸۵	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۳			
۳/۱۲۶	-۲/۲۹۶	۲/۴۸۲	-۱/۹۶۰	۱/۸۴۳	-۱/۵۵۴	۱/۲۱۲	-۱/۰۸۴	۰/۵۹۵	-۰/۵۶۳			
۲/۶۸۴	-۱/۹۳۵	۲/۱۲۹	-۱/۶۵۵	۱/۵۷۸	-۱/۳۱۴	۱/۰۳۵	-۰/۹۱۹	+۰/۵۰۷	-۰/۴۷۸			
۲/۶۵۲	-۱/۹۰۹	۲/۰۳	-۱/۶۳۳	۱/۵۸۵	-۱/۶۹۷	۱/۰۳۲	-۰/۹۰۷	+۰/۵۱	-۰/۴۷۷			
۲/۶۴۳	-۱/۹۰۲	۲/۰۹۶	-۱/۶۲۷	۱/۵۵۳	-۱/۲۹۳	۱/۰۱۹	-۰/۹۰۴	+۰/۴۹۹	-۰/۴۷۱			
۲/۶۳۶	-۱/۸۹۶	۲/۰۹۱	-۱/۶۲۲	۱/۵۴۹	-۱/۲۸۹	۱/۰۱۶	-۰/۹۰۲	+۰/۴۹۸	-۰/۴۶۹			
۲/۶۳۱	-۱/۸۹۲	۲/۰۸۷	-۱/۶۱۹	۱/۵۴۶	-۱/۲۸۶	۱/۰۱۴	-۰/۹۰۰	+۰/۴۹۷	-۰/۴۶۸			
۲/۶۲۶	-۱/۸۸۸	۲/۰۸۲	-۱/۶۱۵	۱/۵۴۷	-۱/۲۸۳	۱/۰۱۲	-۰/۹۸۸	+۰/۴۹۶	-۰/۴۶۷			
۲/۶۲۴	-۱/۸۸۶	۲/۰۸۱	-۱/۶۱۴	۱/۵۴۲	-۱/۲۸۲	۱/۰۱۱	-۰/۹۷۷	+۰/۴۹۵	-۰/۴۶۷			
۲/۶۲۱	-۱/۸۸۲	۲/۰۷۸	-۱/۶۱۱	۱/۵۴۰	+۰/۲۸۰	۱/۰۱۰	-۰/۹۶۶	+۰/۴۹۵	-۰/۴۶۶			
۲/۶۱۶	-۱/۸۷۹	۲/۰۷۴	-۱/۶۰۸	۱/۵۳۷	-۱/۲۷۸	۱/۰۰۸	-۰/۹۶۴	+۰/۴۹۴	-۰/۴۶۵			
۲/۶۰۹	-۱/۸۷۴	۲/۰۶۹	-۱/۶۰۴	۱/۵۲۳	-۱/۲۷۴	۱/۰۰۵	-۰/۹۶۱	+۰/۴۹۲	-۰/۴۶۴			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

در جدول ۲ تأثیر نوسان قیمت نفت بر هزینه خانوارها بررسی شده است. نکته اول، اینکه در مقایسه با تغییرات درآمد، همانگونه که در جدول مشخص است، نوسانات قیمت نفت بر هزینه خانوارها بیشتر از درآمد آنها تأثیرگذار است. این موضوع، هم در مورد مناطق شهری و هم، روستایی صادق است و در تمامی دهکه‌های درآمدی چنین حالتی وجود دارد. تأثیر نوسان قیمت نفت بر هزینه خانوارهای مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی مؤثرتر است که چنین الگویی در مورد درآمد خانوارها نیز وجود داشت. همچنین افزایش قیمت نفت تأثیر بیشتری نسبت به کاهش قیمت نفت بر هزینه خانوارها دارد.

جدول ۲. تأثیر نوسان قیمت نفت بر هزینه خانوارها (درصد)

خانوارها	کاهش افزایش	تغییر ۱۰ درصدی	قیمت نفت خام
دهک اول	کاهش افزایش	تغییر ۲۰ درصدی	تغییر ۵۰ درصدی
دهک دوم	کاهش افزایش	تغییر ۳۰ درصدی	تغییر ۴۰ درصدی
دهک سوم	کاهش افزایش	تغییر ۴۰ درصدی	تغییر ۵۰ درصدی
دهک چهارم	کاهش افزایش	تغییر ۵۰ درصدی	تغییر ۶۰ درصدی
دهک پنجم	کاهش افزایش	تغییر ۶۰ درصدی	تغییر ۷۰ درصدی
دهک ششم	کاهش افزایش	تغییر ۷۰ درصدی	تغییر ۸۰ درصدی
دهک هفتم	کاهش افزایش	تغییر ۸۰ درصدی	تغییر ۹۰ درصدی
دهک هشتم	کاهش افزایش	تغییر ۹۰ درصدی	تغییر ۱۰۰ درصدی
دهک نهم	کاهش افزایش	تغییر ۱۰۰ درصدی	تغییر ۱۱۰ درصدی
دهک دهم	کاهش افزایش	تغییر ۱۱۰ درصدی	تغییر ۱۲۰ درصدی
دهک اول	کاهش افزایش	تغییر ۱۲۰ درصدی	تغییر ۱۳۰ درصدی
دهک دوم	کاهش افزایش	تغییر ۱۳۰ درصدی	تغییر ۱۴۰ درصدی
دهک سوم	کاهش افزایش	تغییر ۱۴۰ درصدی	تغییر ۱۵۰ درصدی
دهک چهارم	کاهش افزایش	تغییر ۱۵۰ درصدی	تغییر ۱۶۰ درصدی
دهک پنجم	کاهش افزایش	تغییر ۱۶۰ درصدی	تغییر ۱۷۰ درصدی
دهک ششم	کاهش افزایش	تغییر ۱۷۰ درصدی	تغییر ۱۸۰ درصدی
دهک هفتم	کاهش افزایش	تغییر ۱۸۰ درصدی	تغییر ۱۹۰ درصدی
دهک هشتم	کاهش افزایش	تغییر ۱۹۰ درصدی	تغییر ۲۰۰ درصدی
دهک نهم	کاهش افزایش	تغییر ۲۰۰ درصدی	تغییر ۲۱۰ درصدی
دهک دهم	کاهش افزایش	تغییر ۲۱۰ درصدی	تغییر ۲۲۰ درصدی
دهک اول	کاهش افزایش	تغییر ۲۲۰ درصدی	تغییر ۲۳۰ درصدی
دهک دوم	کاهش افزایش	تغییر ۲۳۰ درصدی	تغییر ۲۴۰ درصدی
دهک سوم	کاهش افزایش	تغییر ۲۴۰ درصدی	تغییر ۲۵۰ درصدی
دهک چهارم	کاهش افزایش	تغییر ۲۵۰ درصدی	تغییر ۲۶۰ درصدی
دهک پنجم	کاهش افزایش	تغییر ۲۶۰ درصدی	تغییر ۲۷۰ درصدی
دهک ششم	کاهش افزایش	تغییر ۲۷۰ درصدی	تغییر ۲۸۰ درصدی
دهک هفتم	کاهش افزایش	تغییر ۲۸۰ درصدی	تغییر ۲۹۰ درصدی
دهک هشتم	کاهش افزایش	تغییر ۲۹۰ درصدی	تغییر ۳۰۰ درصدی
دهک نهم	کاهش افزایش	تغییر ۳۰۰ درصدی	تغییر ۳۱۰ درصدی
دهک دهم	کاهش افزایش	تغییر ۳۱۰ درصدی	تغییر ۳۲۰ درصدی

مأخذ : یافته‌های تحقیق

تغییرات درآمد و هزینه خانوارها و همچنین تغییر قیمت‌های نسبی، رفاه دهک‌های مختلف را متاثر می‌سازد که برای بررسی میزان تغییرات رفاه در هر دهک، از معیار تغییرات معادل (EV) استفاده شده است. نتیجه محاسبات معیار تغییرات معادل در جدول ۳ نشان داده شده است. چندین نکته در این جدول حائز اهمیت است.

معیار EV نشان می‌دهد که با کاهش قیمت نفت، کاهش رفاه دهک‌های درآمدی مناطق شهری به طور معنی داری از کاهش رفاه مناطق روستایی بیشتر است. این نکته نیز حائز اهمیت است که تأثیر افزایش قیمت نفت بر رفاه خانوارها بیش از تأثیر کاهش قیمت نفت بر رفاه خانوارها می‌باشد. نکته مهمی که باید مورد توجه قرار گیرد، اینکه معیار EV بر اساس مقادیر پولی محاسبه می‌شود و اساساً مقادیر پولی یکسان، مطلوبیت یکسانی برای فقرا و ثروتمندان ایجاد نمی‌کند. به عبارت دیگر، یک واحد پولی برای فقرا مطلوبیت بیشتری نسبت به ثروتمندان ایجاد می‌کند و لذا نمی‌توان مقدار مطلق EV را در دهک‌های مختلف درآمدی باهم مقایسه کرد. برای اینکه معیار EV

با توجه به سطح درآمدی دهکهای مختلف مقایسه شود، لازم است که از نسبت EV به کل مخارج در هر دهک استفاده شود. این نسبت در جدول ۴ آورده شده است.

جدول ۴ نشان می‌دهد که به رغم اینکه مقدار EV برای ثروتمندان و فقرا بسیار متفاوت است، نسبت EV (زیان یا فایده حاصل از شوک قیمت نفت) به مخارج در هر گروه درآمدی نسبتاً یکسان است و به عبارتی، با کاهش یا افزایش قیمت نفت، فقرا و ثروتمندان نسبت ثابتی از درآمد خود را از دست داده یا به دست می‌آورند. اگرچه زیان (فایده) حاصل از افزایش یا کاهش قیمت نفت برای ثروتمندان بیشتر از فقراست اما هر دو گروه، سهم ثابتی از درآمد خود را از دست می‌دهد و لذا دو گروه، فشار اقتصادی یکسان و یا افزایش رفاه یکسانی را تجربه می‌کنند.

جدول ۳. تغییر رفاه ناشی از تغییرات قیمت نفت (میلیارد ریال)

خانوارها	قیمت نفت خام				تغییر ۱۰ درصدی				تغییر ۲۰ درصدی				تغییر ۵۰ درصدی			
	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش	کاهش	افزایش
دهک اول	-۷۸/۷	۸۲/۱	-۱۵۲/۴	۱۶۶/۴	-۲۱۹/۷	۲۵۱/۹	-۲۷۸/۷	۳۲۷/۸	-۲۲۸/۱	۴۲۲/۴	-۲۲۸/۱	۴۲۲/۴	-۲۲۸/۱	۴۲۲/۴	-۲۲۸/۱	۴۲۲/۴
دهک دوم	-۱۱۹/۸	۱۴۶/۱	-۲۷۰/۷	۲۹۶/۳	-۳۸۹/۹	۴۴۸/۹	-۴۹۴/۵	۶۰۲/۳	-۵۸۱/۸	۷۵۵/۴	-۵۸۱/۸	۷۵۵/۴	-۵۸۱/۸	۷۵۵/۴	-۵۸۱/۸	۷۵۵/۴
دهک سوم	-۱۸۴/۸	۱۹۳/۲	-۲۵۷/۸	۲۴۳/۱	-۵۱۰/۳	۳۱۱/۹	-۶۵۳/۵	۷۶۸/۷	-۷۶۸/۷	۹۹۹/۴	-۷۶۸/۷	۹۹۹/۴	-۷۶۸/۷	۹۹۹/۴	-۷۶۸/۷	۹۹۹/۴
دهک چهارم	-۲۱۸/۷	۲۲۸/۱	-۴۲۳/۲	۴۴۴/۱	-۶۴۹/۴	۴۶۴/۱	-۷۰۳/۲	۷۰۳/۲	-۷۶۲/۶	۱۱۸۴/۳	-۹۴۳/۹	۱۱۸۴/۳	-۹۴۳/۹	۱۱۸۴/۳	-۹۴۳/۹	۱۱۸۴/۳
دهک پنجم	-۲۵۶/۳	۲۶۷/۶	-۴۹۶/۴	۵۴۲/۴	-۷۱۵/۰	۷۱۵/۰	-۹۰۶/۷	۱۱۴/۱	-۱۰۶۶/۸	۱۳۸۵/۱	-۱۱۴/۲	۱۳۸۵/۱	-۱۱۴/۲	۱۳۸۵/۱	-۱۱۴/۲	۱۳۸۵/۱
دهک ششم	-۳۰۵/۲	۳۱۹/۱	-۴۹۶/۳	۴۶۸/۱	-۸۰۲/۰	۹۸۲/۲	-۱۰۷۷/۷	۱۱۳۸/۶	-۱۱۶۷/۷	۱۶۵۷/۷	-۱۱۳۸/۶	۱۶۵۷/۷	-۱۱۳۸/۶	۱۶۵۷/۷	-۱۱۳۸/۶	۱۶۵۷/۷
دهک هفتم	-۳۴۹/۱	۳۶۵/۳	-۶۷۵/۷	۷۴۱/۰	-۹۷۲/۸	۱۱۲۳/۹	-۱۲۲۳/۷	۱۵۰۷/۳	-۱۴۵۰/۳	۱۸۹۱/۴	-۱۴۵۰/۳	۱۸۹۱/۴	-۱۴۵۰/۳	۱۸۹۱/۴	-۱۴۵۰/۳	۱۸۹۱/۴
دهک هشتم	-۴۵۰/۴	۴۷۱/۳	-۸۷۱/۸	۹۵۶/۳	-۱۲۵۵/۱	۱۴۹/۳	-۱۴۹/۳	۱۹۴۵/۶	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴
دهک نهم	-۵۷۵/۶	۶۰۱/۶	-۱۱۱۴/۶	۱۲۲۰/۳	-۱۶۰۵/۴	۱۸۴۸/۵	-۲۰۳۵/۹	۲۴۸۰/۴	-۲۲۹۵/۲	۳۱۱۱/۲	-۲۲۹۵/۲	۳۱۱۱/۲	-۲۲۹۵/۲	۳۱۱۱/۲	-۲۲۹۵/۲	۳۱۱۱/۲
دهک دهم	-۱۳۱/۷	۱۲۶/۹	-۲۵۲/۵	۳۶۲/۰	-۴۶۰۳/۲	۴۱۸۲/۶	-۴۶۰۳/۲	۵۶۱۲/۵	-۵۴۰۵/۲	۷۴۹/۲	-۱۴۵۰/۲	۷۴۹/۲	-۱۴۵۰/۲	۷۴۹/۲	-۱۴۵۰/۲	۷۴۹/۲
دهک اول	-۱۷/۷	۱۸/۵	-۳۴/۲	۳۷/۷	-۴۹/۱	۵۷/۱	-۶۲/۲	۷۶/۸	-۷۳/۱	۹۶/۴	-۱۴۳/۷	۱۸۹۱/۴	-۱۴۳/۷	۱۸۹۱/۴	-۱۴۳/۷	۱۸۹۱/۴
دهک دوم	-۳۴/۹	۳۶/۷	-۶۷/۳	۷۴/۶	-۹۶/۶	۱۱۳/۴	-۱۲۲/۲	۱۵۰۷/۳	-۱۴۳/۷	۱۹۱/۹	-۱۴۳/۷	۱۹۱/۹	-۱۴۳/۷	۱۹۱/۹	-۱۴۳/۷	۱۹۱/۹
دهک سوم	-۴۵/۶	۴۸/۰	-۸۷/۹	۹۷/۷	-۱۲۶/۲	۱۴۸/۸	-۱۵۹/۵	۱۹۴۵/۶	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴	-۱۸۷۱/۰	۲۴۴۱/۴
دهک چهارم	-۵۷/۸	۶۰/۸	-۱۱۱/۴	۱۲۳/۸	-۱۵۹/۹	۱۸۸/۲	-۲۰۲/۱	۲۵۲/۲	-۲۳۷/۰	۳۱۸/۷	-۲۳۷/۰	۳۱۸/۷	-۲۳۷/۰	۳۱۸/۷	-۲۳۷/۰	۳۱۸/۷
دهک پنجم	-۷۰/۰	۷۳/۸	-۱۳۵/۱	۷۳/۸	-۱۹۳/۸	۲۲۸/۵	-۲۴۴/۸	۳۰۷/۷	-۲۸۸/۱	۳۸۷/۲	-۲۸۸/۱	۳۸۷/۲	-۲۸۸/۱	۳۸۷/۲	-۲۸۸/۱	۳۸۷/۲
دهک ششم	-۸۶/۱	۹۰/۷	-۱۶۶/۱	۱۸۴/۷	-۲۳۸/۳	۲۸۰/۷	-۳۰۱/۱	۳۷۸/۰	-۴۲۵/۰	۴۷۵/۶	-۴۲۵/۰	۴۷۵/۶	-۴۲۵/۰	۴۷۵/۶	-۴۲۵/۰	۴۷۵/۶
دهک هفتم	-۹۸/۸	۱۰۰/۶	-۱۹۰/۶	۲۱۲/۱	-۲۷۳/۴	۲۲۲/۵	-۳۴۵/۴	۴۲۴/۳	-۴۲۵/۰	۵۴۶/۶	-۴۵۰/۰	۵۴۶/۶	-۴۵۰/۰	۵۴۶/۶	-۴۵۰/۰	۵۴۶/۶
دهک نهم	-۱۲۱/۹	۱۲۸/۵	-۲۲۵/۰	۲۲۵/۰	-۲۳۷/۱	۲۶۱/۷	-۲۳۷/۱	۲۹۷/۹	-۴۲۵/۹	۶۷۴/۴	-۴۹۹/۴	۶۷۴/۴	-۴۹۹/۴	۶۷۴/۴	-۴۹۹/۴	۶۷۴/۴
دهک دهم	-۱۶۶/۴	۱۷۵/۴	-۲۲۰/۸	۲۵۷/۲	-۲۳۰/۱	۲۵۷/۲	-۴۶۰/۱	۵۲۱/۰	-۵۸۱/۵	۹۲۱/۰	-۶۸۱/۵	۹۲۱/۰	-۶۸۱/۵	۹۲۱/۰	-۶۸۱/۵	۹۲۱/۰
مأخذ : یافته‌های تحقیق																

جدول ۴. نسبت تغییرات معادل (EV) به کل مخارج خانوار در دهکهای درآمدی (درصد)

		تغییر ۵۰ درصدی		تغییر ۴۰ درصدی		تغییر ۳۰ درصدی		تغییر ۲۰ درصدی		تغییر ۱۰ درصدی		قيمت نفت خام	← خانوارها ↓
		کاهش	افزایش	↓	↓								
۴/۶	-۳/۴	۲/۵	-۲/۹	۲/۶	-۲/۳	۱/۷	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک اول			
۴/۶	-۳/۵	۲/۷	-۳	۲/۷	-۲/۴	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک دوم			
۴/۷	-۳/۶	۲/۷	-۳/۱	۲/۸	-۲/۴	۱/۸	-۱/۷	۰/۹	-۰/۹	دهک سوم			
۴/۶	-۳/۶	۲/۷	-۳	۲/۸	-۲/۴	۱/۸	-۱/۷	۰/۹	-۰/۹	دهک چهارم			
۴/۶	-۳/۵	۲/۶	-۳	۲/۷	-۲/۴	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک پنجم			
۴/۶	-۳/۶	۲/۷	-۳	۲/۸	-۲/۴	۱/۸	-۱/۷	۰/۹	-۰/۹	دهک ششم			
۴/۵	-۳/۵	۲/۶	-۳	۲/۷	-۲/۳	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک هفتم			
۴/۶	-۳/۶	۲/۷	-۳	۲/۸	-۲/۴	۱/۸	-۱/۷	۰/۹	-۰/۹	دهک هشتم			
۴/۵	-۳/۵	۲/۶	-۳	۲/۷	-۲/۳	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک نهم			
۵	-۳/۸	۴	-۳/۳	۳	-۲/۶	۲	-۱/۸	۱	-۰/۹	دهک دهم			
۴/۳	-۳/۲	۳/۴	-۲/۸	۲/۵	-۲/۲	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک اول			
۴/۵	-۳/۳	۲/۶	-۲/۹	۲/۶	-۲/۳	۱/۷	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک دوم			
۴/۴	-۳/۲	۲/۵	-۲/۸	۲/۶	-۲/۱	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک سوم			
۴/۴	-۳/۲	۲/۵	-۲/۸	۲/۶	-۲/۲	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک چهارم			
۴/۴	-۳/۲	۲/۵	-۲/۸	۲/۶	-۲/۲	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک پنجم			
۴/۵	-۳/۴	۲/۶	-۲/۹	۲/۷	-۲/۲	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک ششم			
۴/۴	-۳/۲	۲/۵	-۲/۸	۲/۶	-۲/۱	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک هفتم			
۴/۴	-۳/۲	۲/۵	-۲/۸	۲/۶	-۲/۲	۱/۷	-۱/۵	۰/۸	-۰/۸	دهک هشتم			
۴/۶	-۳/۴	۲/۷	-۲/۹	۲/۷	-۲/۲	۱/۸	-۱/۶	۰/۹	-۰/۸	دهک نهم			
۵/۲	-۳/۹	۴/۲	-۳/۳	۳/۱	-۲/۶	۲	-۱/۸	۱	-۰/۹	دهک دهم			

مأخذ: یافته‌های تحقیق

خلاصه و نتیجه‌گیری

هدف اصلی این مقاله، بررسی تأثیر نوسانات قیمت جهانی نفت بر خانوارهای شهری و روستایی در دهکهای مختلف درآمدی است. برای تحقق این امر از مدل تعادل عمومی استاندارد استفاده و در این چارچوب، تغییرات درآمد، مخارج و همچنین رفاه خانوارها بررسی و برای بررسی تغییرات رفاه خانوارها از معیار EV استفاده شد. از آنجایی که واحدهای پولی یکسان، مطلوبیت متفاوتی را برای دهکهای مختلف درآمدی ایجاد می‌کند، لذا در مقایسه تغییرات رفاه در دهکهای مختلف درآمدی از نسبت تغییرات معادل به مخارج کل در هر دهک استفاده گردید.

نتایج بررسی با استفاده از مدل تعادل عمومی قابل محاسبه، نشان می‌دهد که افزایش قیمت جهانی نفت، درآمد، هزینه و رفاه خانوارها را افزایش داده و شوک منفی نفتی (کاهش قیمت جهانی نفت)، تأثیر منفی بر سطح رفاه خانوارها بر جای می‌گذارد. مقایسه تأثیر افزایش و کاهش قیمت نفت نشان می‌دهد که شوک مثبت نفتی بر درآمد، هزینه و رفاه خانوارها بیش از شوک منفی نفتی موثر است. به عبارت دیگر، تأثیر افزایش و کاهش قیمت نفت بر سه متغیر مورد بررسی، نامتقارن است.

در ادامه، تأثیر شوک‌های نفتی در دهک‌های مختلف درآمدی بررسی شد. کاهش یا افزایش قیمت نفت تأثیر نسبتاً یکسانی بر دهک‌های مختلف درآمدی بر جای می‌گذارد؛ به طوری که هر سه شاخص هزینه، درآمد و رفاه خانوار در دهک‌های مختلف درآمدی به صورت مشابهی تغییر می‌کنند. به عبارت دیگر، با کاهش (افزایش) قیمت نفت، فشار اقتصادی (افزایش رفاه) یکسانی بر دهک‌های مختلف درآمدی وارد می‌شود.

تفکیک خانوارها بر اساس مناطق شهری و روستایی، نشان می‌دهد که مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی، تأثیرپذیری بیشتری از نوسانات قیمت نفت دارد؛ به طوری که در تمامی دهک‌های درآمدی، افزایش و کاهش قیمت نفت، درآمد خانوارهای شهری را بیش از خانوارهای روستایی متأثر می‌سازد. بررسی تغییرات هزینه و رفاه در مناطق شهری و روستایی نیز مؤید این مطلب است که مناطق شهری نسبت به مناطق روستایی واپستگی بیشتری به درآمدهای نفتی دارند.

با افزایش قیمت نفت و با توجه به اینکه درآمد و رفاه مناطق شهری بیش از مناطق روستایی افزایش می‌یابد، اختلاف سطح رفاه در مناطق شهری و روستایی بیشتر می‌شود که این امر با سیاست‌های دولت مبنی بر کاهش اختلاف سطح زندگی در مناطق شهری و روستایی سازگار نبوده و لذا توجه به مکانیزم هزینه کرد درآمدهای مازاد نفتی تا حد زیادی می‌تواند از تشدید اختلاف سطح رفاه جلوگیری نماید. همچنین به منظور کاهش در تغییرات درآمد و رفاه خانوارها می‌باید مکانیزم‌های تعديل کننده شوک‌های نفتی و نهادهای کنترل کننده بی ثباتی ناشی از نوسانات درآمدهای نفتی، مورد توجه قرار گیرند.

فهرست منابع

- ابریشمی، حمید؛ مهرآر، محسن؛ غنیمی فرد، حجت الله و کشاورزیان، مریم (۱۳۸۷) اثر نوسانات قیمت نفت بر رشد اقتصادی برخی کشورهای OECD بوسیله تصريح غیر خطی قیمت نفت؛ مجله دانش و توسعه، سال پانزدهم، شماره ۲۲، صص ۷-۲۲.
- برقی اسکویی، محمد مهدی (۱۳۸۷) آثار آزاد سازی تجاری با تأکید بر کاهش نرخ تعرفه ها بر اشتغال و توزیع درآمد در ایران با استفاده از مدل تعادل عمومی قابل محاسبه؛ تهران: پایان نامه دکتری دانشگاه تربیت مدرس.
- بهبودی، داود؛ متفکر آزاد، محمدعلی و رضازاده، علی (۱۳۸۸) اثرات بی ثباتی قیمت نفت بر تولید ناخالص داخلی ایران؛ فصلنامه مطالعات انرژی، سال ششم، شماره ۲۰، صص ۳۳-۱.
- پاسیان، فاطمه (۱۳۸۳) تأثیر نوسانات قیمت نفت بر تولید بخش کشاورزی ایران (بیماری هلندی)؛ پژوهشنامه اقتصادی، سال چهارم، شماره ۱۲، صص ۳۱۶-۱۱۷.
- پیرائی، خسرو و بیت ... اکبری مقدم (۱۳۸۴) اثر کاهش یارانه بخش کشاورزی (زراعت) و تغییر در نرخ مالیات بر کار، بر تولید بخشی و رفاه خانوار شهری و روستایی در ایران؛ فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی ایران، شماره ۲۲، صص ۳۰-۱.
- دلاوری، مجید؛ شیرین بخش، شمس الله و دشت‌بزرگی، زهرا (۱۳۸۷) بررسی تأثیر قیمت نفت بر رشد اقتصادی ایران با استفاده از همگرایی نامتقارن؛ فصلنامه مطالعات اقتصاد انرژی، سال پنجم، شماره ۱۸، صص ۸۰-۶۵.
- سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور (۱۳۸۴) ماتریس حسابداری اجتماعی، سال ۱۳۸۰.
- سرزیم، علی (۱۳۸۱) تأثیر شوک‌های نفتی بر متغیرهای اقتصادی؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: موسسه عالی آموزش و پژوهش مدیریت و برنامه‌ریزی.
- شافع، مهیز (۱۳۸۴) ارتباط متقابل اقتصاد جهانی (رشد و رکود و تورم اقتصاد جهانی) با قیمت جهانی نفت؛ پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده علوم اجتماعی و اقتصادی دانشگاه الزهراء (س).
- طیب‌نیا، علی و قاسمی، فاطمه (۱۳۸۵) نقش تکانه‌های نفتی در چرخه‌های تجاری اقتصاد ایران؛ پژوهشنامه اقتصادی، سال ششم، شماره ۲۳، صص ۸۰-۴۹.
- عباسیان، عزت‌الله؛ مرادپور اولادی، مهدی و عباسیون، وحید (۱۳۸۶) تأثیر عدم اطمینان قیمت نفت بر بخش‌های صنعت، خدمات و ساختمان، فصلنامه پژوهش‌های اقتصادی، سال ششم، شماره ۲، صص ۱۲۱-۱۰۹.
- فلاحی، محمد علی و پیغمبری، سعید (۱۳۸۶) بررسی آثار متقابل میان نرخ رشد قیمت سبد نفتی OPEC و رشد اقتصادی کشورهای عمدۀ OECD، پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی، سال هفتم، شماره ۲۲، صص ۱۲۶-۹۷.

- متولسی، محمود و معصومه فولادی (۱۳۸۵) بررسی آثار افزایش قیمت جهانی نفت بر تولید ناخالص داخلی و اشتغال در ایران با استفاده از یک مدل تعادل عمومی محاسبه‌ای؛ مجله تحقیقات اقتصادی، شماره ۷۶. صص ۵۱-۷۶.
- مهرآر، محسن و نیکی اسکویی، کامران (۱۳۸۵) تکانهای نفتی و اثرات پویای آن بر متغیرهای کلان اقتصادی، فصلنامه پژوهش‌های بازارگانی، شماره ۴۰، صص ۱-۳۲.
- هادیان، ابراهیم و پارسا، حجت (۱۳۸۵) بررسی تأثیر نوسانات قیمت نفت بر عملکرد اقتصاد کلان ایران؛ پژوهشنامه علوم انسانی و اجتماعی، سال ششم، شماره ۲۲، صص ۱۳۲-۱۱۱.
- یدالهزاده طبری، ناصرعلی (۱۳۷۱) اثر افزایش قیمت نفت بر ساختار اقتصاد ایران (بیماری هلنی)، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، تهران: دانشکده علوم اقتصادی دانشگاه علامه طباطبائی.
- Berument M. H., N. B. Ceylan and Nukhet Dogan (2010). The Impact of Oil Price Shocks on the Economic Growth of Selected MENA1 Countries; The Energy Journal, 31(1).
- Burbridge, John & Harrison, Alan (1984) Testing for the Effects of Oil-Price Rises Using Vector Autoregressions; International Economic Review, Department of Economics, University of Pennsylvania and Osaka University Institute of Social and Economic Research Association, Vol. 25(2): 459-84, June.
- Coffman, Makena (2010) Oil price shocks in an island economy: an analysis of the oil price macroeconomy relationship; 44: 599–620.
- Cologni, Alessandro & Manera, Matteo (2008) Oil prices, inflation and interest rates in a structural cointegrated VAR model for the G-7 countries; Energy Economics, No. 30, pp. 856-888.
- Cunado, J. & Perez de Gracia, F.(2005) Oil prices, economic activity and inflation: evidence for some Asian countries; The Quarterly Review of Economics and Finance, No. 45, pp. 65-83.
- De Miguel C., B. Manzano and J. M. Martin-Moreno (2003) Oil Price Shocks and Aggregate Fluctuations; The Energy Journal 24(2): 47-61.
- Deaton, A. S. & Muellbauer, J. (1980) An Almost Ideal Demand System; American Economic Review, No. 70, pp. 312-326.
- Deren Unalmis, Ibrahim Unalmis and Derya Filiz Unsal (2008) Oil Price Shocks, Macroeconomics Stability and Welfare in a Small Open Economy; Discussion Papers 08/13, Department of Economics, University of York.

- Dervis, K.; J. de Melo, and S. Robinson (1982) General equilibrium models for development policy; New York: Cambridge University Press.
- Dessus, Sebastien (2008) The short and longer term potential welfare impact of global commodity inflation in Tanzania; Policy Research Working Paper Series 4760, The World Bank.
- Farzanegan, Mohamad Reza & Gunther Markwardt (2009) The effects of oil price shocks on the Iranian economy; Energy Economics 31: 134-151.
- Ferreira, F. and L. Keely (1999) The World Bank and Structural Adjustment: Lessons from the 1980s; Chapter 6 in Gilbert and Vines (eds): The World Bank: Structure and Policies; Cambridge: Cambridge University Press.
- Ferreira, F., G. PrennushiI, and M. Ravallion (1999) Protecting the Poor from Macroeconomic Shocks (August 1999); World Bank Policy Research Working Paper No. 2160.
- Hamilton, J. D. (1983) Oil and the macroeconomy since World War II; Journal of Political Economy, No. 91 (2), pp. 228– 248.
- Hicks, J. R. (1939) Value and Capital; Oxford: Clarendon Press.
- Hui, Guo & Kevin L. Kliesen (2005) Oil Price Volatility and U.S.Macroeconomic Activity; Review - Federal Reserve Bank of St. Louis; 87,6; ABI/INFORM Global pg. 669.
- Jimenez-Rodriguez, Rebeca & Marcelo, Sanchez (2005) Oil price shocks and real GDP growth: empirical evidence for some OECD countries; Applied Economics, No. 37, pp. 201-228.
- Johansen, Leif (1960) A multi-sectoral study of economic growth; Amsterdam: North-Holland.
- Kang, S. H., Kang, S. M. and Yoon, S. M. (2009) Forecasting volatility of crude oil markets; Energy Economics, No. 31, pp.119-125.
- Layard. R. G. & Walters A. A. (1978) Microeconomic Theory; New York: McGraw-Hill.
- Lofgren, Hans; Rebecca, Lee Harris and Sherman Robinson (2002) A Standard Computable General Equilibrium (CGE) Model in GAMS; International Food Policy Research Institute.
- Lusting, N. and M. Walton (1998) Crises and the Poor: A Template for Action, World Bank and IADB Note.
- Makena, Coffman (2010) Oil price shocks in an island economy: an analysis of the oil price-macroeconomy relationship; The Annals of Regional Science 44(3): 599-620.
- Mckenzie, G. W. (1983) Measuring Economic Welfare: New Methods; Cambridge: Cambridge University Press.

- Mehrara, Mohsen (2008) The asymmetric relationship between oil revenues and economic activities: The case of oil-exporting countries; *Energy Policy* 36: 1164–1168.
- Michael R. Darby (1982) The Real Price of Oil and the 1970s World Inflation; NBER Working Papers 0629, National Bureau of Economic Research, Inc.
- Miguel, C.; B. Manzano and J.M. Martin-Moreno (2003) Oil Price Shocks and Aggregate Fluctuations; *The Energy Journal*, Cambridge MA Then Cleveland Ohio.
- Morshed M. & Pitafi B. A (2010) Oil Price Shocks and Labor Exports; Midwest Macroeconomics Meetings, Southern Illinois University, Carbondale.
- powell, A.A. (1997) Global trade analysis: Modeling & Applications; Massachusetts: Cambridge.
- Reyes, R. G. & Raguindin, C. E. (2005) The Effects of Oil Price Shocks on the Philippine Economy: A VAR Approach; Working Paper, University of the Philippines, School of Economics.
- Rotemberg, Julio J. & Woodford, Michael (1996) Imperfect competition and the effects of energy price increases on economic activity; *Journal of Money, Credit and Banking*, Vol. 4, No. 28, pp. 549-575.
- Sandrine, Lardic & Valerie Mignon; (2008) Oil prices and economic activity: An asymmetric cointegration approach; *Energy Economics* 30: 847–855.
- Shoven, J. B., & Whalley, J. (1992) Applying general equilibrium; New York: Cambridge University Press.
- Silberberg, E. (1990) The Structure of Economics; 2nd edition, New York: McGraw-Hill.
- Stone, J. R. N. (1954) Linear Expenditure Systems and Demand Analysis: An Application to the Pattern of British Demand; *Economic Journal*, No. 64, pp. 511-527.
- Unalmis, Deren; Unalmis, Ibrahim and Derya Filiz Unsal (2008) Oil Price Shocks, Macroeconomic Stability and Welfare in a Small Open Economy; Department of Economics and Related Studies, University of York, Discussion Papers in Economics, No. 2008/13.
- Varian, H. (1984) Microeconomics Analysis; Second Edition, New York: Norton.